

CLASSIQUES
GARNIER

MARONITIS (Dimitrios), « Allocution du Doyen de la Faculté des Lettres monsieur le Professeur Dimitrios Maronitis », *in* SAMARAS (Zoé) (dir.), *Montaigne : Espace, voyage, écriture*, p. 5-5

DOI : [10.15122/isbn.978-2-8124-5954-2.p.0009](https://doi.org/10.15122/isbn.978-2-8124-5954-2.p.0009)

La diffusion ou la divulgation de ce document et de son contenu via Internet ou tout autre moyen de communication ne sont pas autorisées hormis dans un cadre privé.

© 1995. Classiques Garnier, Paris.
Reproduction et traduction, même partielles, interdites.
Tous droits réservés pour tous les pays.

Allocution du Doyen de la Faculté des Lettres
monsieur le Professeur Dimitrios Maronitis

Κυρίες και κύριοι, σας καλωσορίζω ως Κοσμήτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής και εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες του τριημέρου Συνεδρίου σας, αφιερωμένου στον Michel de Montaigne, κορυφαία μορφή των ευρωπαϊκών γραμμάτων, ιδρυτή της νεοτερικής δοκιμιογραφίας, πρόδρομο της λογοτεχνικής – και όχι μόνον – περιπέτειας του αιώνα μας.

Πραγματικά ζητώ συγγνώμη που παρεμβαίνω με την τυπική ιδιότητα του Κοσμήτορα στις ουσιαστικές ομιλίες και ανακοινώσεις του Συμποσίου σας, έτοιμος πάντως να προδηλώσω τον ενθουσιασμό μου για το ειδικότερο θέμα που επιλέξατε τιτλοφορημένο ως τρίπτυχο: Espace-Voyage-Ecriture.

Πρέπει να πω ότι χθες βασανίστηκα πολύ για το πώς θα μπορούσαν οι τρεις αυτοί όροι να αποδοθούν εύστοχα στα Νέα Ελληνικά. Λόγου χάρη το "espace" δεν είναι ακριβώς "χώρος" – ίσως θα πρέπει κανείς στα ελληνικά να καταφύγει στη λέξη "έκταση". Το "voyage" ως "ταξίδι" μας δίνει μια πολύ κοινότυπη νεοελληνική λέξη, σχεδόν πια άχρωμη – ίσως θα πρέπει να επιλεγεί η μετάφραση μεταξύ των όρων "περιήγηση" ή "περιδιάβαση". Η "γραφή" παραμένει ακόμη κάπως αυστηρή και σημασιολογικά περιορισμένη.

Υποθέτω ότι το τρίπτυχο λίγο πολύ υπονοεί ότι οι τρεις όροι του στην περίπτωση του Montaigne κατά κάποιο τρόπο ταυτίζονται ή καλύτερα: αντικατοπτρίζονται αμοιβαίως, με αποτέλεσμα να καθίστανται και οι τρεις είδωλα προς μελέτη και στοχασμό.

Ως κλασικός φιλόλογος δεν δικαιούμαι να πω περισσότερα, εκτός και εάν, με τη συνηθισμένη φιλολογική έπαρση των κλασικών φιλολόγων, επέμενα σήμερα να ξαναθυμίσω – για πολλοστή φορά εξάλλου – τις πυκνές οφειλές και αναφορές του Montaigne σε κείμενα της Ελληνικής και Ρωμαϊκής Αρχαιότητας. Δεν θα το κάνω.

Εύχομαι απλώς καλό ταξίδι στον ανοικτό και αινιγματικό χώρο της γραφής του Michel de Montaigne.